

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΤΗΛ. ΓΚΑΖΙΑΝΗ

Ὁ κ. Τηλ. Γκαζιάνης, Τμηματάρχης τοῦ Ἐμπορίου, ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν ὀργάνων διὰ δρᾶσιν νέων δημ. ὑπαλλήλων. Ἐκλεγείσθε ὑπὸ τῆς «Τεχνικῆς Βοηθείας», ἀπεστάλη μετὰ τοῦ συναδέλφου του κ. Σ. Λούβαρη εἰς Η. Π. Α. ὅπου ἐπὶ ἐπτάμηνον παρηκολούθησε τὴν ὀργάνωσιν τῆς διοικήσεως τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας εἰς Οὐάσιγκτον. Ἐπανελθὼν ὑπέβαλε εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐμπορίου τοῦ ἀξιολογώτατον ὑπόμνημα περὶ τῶν νεωτέρων ὀργανωτικῶν μεθόδων τῆς Ἀμερικῆς. Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἀρθροτῆς ἀρμοδιότητός του.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐκ πείρας γνωρίζουν κάτι σχετικῶς μὲ τὴν ἀποφασιστικὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐργασιῶν των. Προκειμένου νὰ ἐπιτύχη τις τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν του, δὲν ἀφήνει, ὅπως συνήθως λέγεται, «τὰ πράγματα νὰ πάνε μόνα τους», οὔτε νὰ παρασυρθῆ εἰς τὰς ἐνεργείας του ἀπὸ τὰς περιστάσεις καὶ μόνον, ἀλλὰ καταστρώνει ἕνα, ἔστω καὶ στοιχειώδες, σχέδιον ἐνεργείας, ἀντιμετωπίζει τὰς ὑφισταμένας δυσκολίας καὶ καταβάλλει κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπιτύχην καλύτερον τοῦ σκοποῦ του. Τὸ σύνολον τῶν ἐνεργειῶν αἱ ὁποῖαι τείνουσιν εἰς τὴν ἐπίτευξιν ἐνὸς συγκεκριμένου σκοποῦ, ἢ συστηματικὴ καταβολὴ προσπαθειῶν καὶ ἢ κατάλληλος χρησιμοποίησις τῶν προσφορωτέρων μέσων διὰ τὴν ἀρτιωτέραν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς διοικήσεως.

Ἐφ' ὅσον αἱ ἀτομικαὶ ἢ ὁμαδικαὶ προσπάθειαι πρὸς ἐπίτευξιν ἐνὸς συγκεκριμένου σκοποῦ εἶναι ἀπλαῖ καὶ περιορισμένης ἐκτάσεως, δὲν γεννῶνται πολλὰ ζητήματα, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὅμως αἱ προσπάθειαι αὐταὶ ἀρχίζουν νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ νὰ γίνωνται πολὺπλοκοὶ καὶ δύσκολοι, καθίσταται ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη ἐξευρέσεως τελειοτέρων τρόπων πραγματοποιήσεως τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν καὶ ἀμέσως προκύπτει τὸ θέμα ὀργανώσεως τῆς διοικήσεως.

Διοικήσεις εἶναι ἡ λελογοισμένη χρῆσις περισσοτέρων, ἀποτελεσματικωτέρων καὶ οικονομικωτέρων μέσων πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν μιᾶς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ διοικήσις βασίζεται εἰς τὴν ὀργάνωσιν, ὀργάνωσις δὲ εἶναι ἡ διαίρεσις τῆς ἐργασίας εἰς τὰ ἀπλούστερα αὐτῆς στοιχεῖα ἢ λειτουργίας καὶ ὁ ἀρμονικὸς συσχετισμὸς μεταξὺ των διὰ τὴν καλυτέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας, τῆς καταβαλλομένης ὑφ' ἐνὸς ἀριθμοῦ προσώπων ἐργαζομένων πρὸς ἐπίτευξιν ἐνὸς κοινοῦ σκοποῦ.

Τὸ σύνολον τοῦ ἔργου, μὲ τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖται ἡ διοικήσις ἢ ὁ ἀσκῶν τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν μιᾶς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ μιᾶς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως, δύναται ν' ἀναλυθῆ εἰς ὄρισμένα εἰδικὰ καθήκοντα ἢ σειρὰν ἐνεργειῶν αἱ ὁποῖαι εἶναι κοινὰ εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν ὁμαδικῶν προσπαθειῶν δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν, μικρᾶς ἢ μεγάλης ἐκτάσεως, εἰς μίαν τράπεζαν, ἕνα ἐργοστάσιον, ἕνα ἐμπορικὸν κατάστημα, ἕνα ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα, ἕνα δημαρχεῖον ἢ ἕνα ὑπουργεῖον. Παρ' ὅλον ὅτι αἱ μορφαί, οἱ σκοποὶ καὶ οἱ τρόποι διοικήσεως τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων εἶναι ποικίλοι καὶ διαφέρουσι εἰς πολλὰ σημεῖα, ἐν τούτοις ὑπάρχει κάποια ὁμοιότης, ἂν μὴ ταυτότης, εἰς τὰ ὡς ἄνω εἰδικὰ καθήκοντα τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως.

Ἴνα μίᾳ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἢ μίᾳ ἰδιωτικῇ ἐπιχειρήσει λειτουργῆ ἀποτελεσματικῶς, δραστηρίως καὶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν οικονομίαν, παρίσταται ἀνάγκη ὅπως ὁ ἀσκῶν τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν ἐκτελῆ ἢ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν κάτωθι εἰδικῶν καθηκόντων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ ἔργον τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως.

1. Καθορισμός αντικειμενικών σκοπών και πρόγραμμα. Διά να καθορισθῆ σαφῶς τὸ τί πρόκειται νὰ ἐκπλήρωσῃ ἡ δημοσία αὕτη ὑπηρεσία ἢ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις.
 2. Ὁργανικὴ διάρθρωσις. Διά νὰ διευκολύνῃ τὸ προσωπικὸν νὰ ἐργασθῆ ἀποτελεσματικῶς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν αντικειμενικῶν σκοπῶν.
 3. Διαδικασία καὶ τρόπος ἐργασίας. Διά νὰ λειτουργῇ ἡ ὑπηρεσία ἀποτελεσματικῶς καὶ μὲ τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν οἰκονομίαν χρόνου, προσωπικοῦ καὶ μέσων.
 4. Κατάλληλον προσωπικόν. Διά νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ ἀνάλογος συμβολὴ ἐνὸς ἐκάστου εἰς τὸ γενικὸν πρόγραμμα.
 5. Μέσα διευκολύνσεως τῆς ἐργασίας (κατάλληλοι συνθῆκαι ἐργασίας καὶ ἐξοπλισμός). Διά νὰ βοηθήσουν τὸ προσωπικὸν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν μεγαλύτεραν ποιοτικὴν καὶ ποσοτικὴν ἀπόδοσιν.
 6. Κριτήρια ἐργασίας. Διά νὰ ὑπάρχῃ ἓνα μέτρον κρίσεως μὲ τὸ ὁποῖον θὰ γίνεται ὁ ἔλεγχος τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας.
 7. Ἐξακριβῶσις ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων. Διά νὰ ἐξακριβωθῆ κατὰ πόσον ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐργασίας ἔχει σχέσιν μὲ τοὺς ὀρισθέντας ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς καὶ τὰ θεσπισθέντα κριτήρια ἐργασίας καὶ νὰ διαπιστωθῆ ἡ παρούσα κατάστασις.
 8. Δημόσιαι σχέσεις. Διά νὰ πληροφορεῖται τὸ κοινὸν περὶ τῶν σκοπῶν, τῶν μεθόδων καὶ τῶν προϊόντων ἢ ὑπηρεσιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας.
- Ἡ σειρά μὲ τὴν ὁποίαν ἀναγράφονται τὰ εἰδικὰ ταῦτα καθήκοντα δὲν καθορίζει τὴν χρονικὴν σειράν μὲ τὴν ὁποίαν ἐκτελοῦνται, οὔτε τὸν βαθμὸν σπουδαιότητος ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν διὰ τὸ ὅλον ἔργον, ἀναλύονται δὲ λεπτομερέστερον κατωτέρω.

ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

1. Ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ καὶ πρόγραμμα

Κάθε δημοσία ὑπηρεσία ἢ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις πρέπει νὰ καθορίσῃ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τῆς, τὰς ἐπιδιώξεις τῆς, τὴν ἀποστολὴν τῆς, τὰς γενικὰς κατευθύνσεις τῆς καὶ νὰ τὰς δημοσιεύσῃ καταλλήλως μὲ πᾶσαν δυνατὴν λεπτομέρειαν, σαφῆναιαν καὶ εἰλικρίνειαν, ὥστε νὰ γίνουσι καταληπτὰ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους, τὸ προσωπικὸν τῆς, τοὺς πελάτας τῆς, τοὺς ὀπωσδήποτε μετ' αὐτῆς συναλλασσομένους καὶ τὸ κοινὸν ἐν γένει.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῆς καὶ τῶν ἐν γένει ἐπιδιώξεων τῆς θὰ ἐτοιμάσῃ ἓνα μακροχρόνιον γενικὸν πρόγραμμα καὶ ἓνα ἄλλο μικροτέρας χρονικῆς περιόδου — συνήθως ἐτήσιον πρόγραμμα — εἰς τὸ ὁποῖον θὰ καθορίσῃ ποιοὶ καὶ πόσοι ἀπὸ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις θὰ πραγματοποιηθοῦν εἰς τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα. Θὰ γίνῃ ἀνάλυσις τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων, κεφαλαίων, διευκολύνσεων καὶ προσωπικοῦ (ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ) καὶ θὰ καθορισθῆ ἢ σειρά προτεραιότητος τῶν διαφόρων σκοπῶν καὶ τὰ χρονικὰ ὅρια ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ σκοποὶ αὐτοί. Διά τὰς ἐπὶ μέρος ἐνεργείας θὰ γίνουσι εἰδικὰ σχέδια καὶ προγράμματα, βασιζόμενα ἐπὶ τοῦ γενικοῦ προγράμματος καὶ τῶν γενικῶν κατευθύνσεων.

Εἰς τὸ πρόγραμμα θὰ καθορίζωνται αἱ ἀναγκαῖαι ἐνέργειαι καὶ ὁ ἀνάλογος χρόνος πρὸς ἐπίτευξιν τῶν διαφόρων σκοπῶν ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ ὁδηγίαι καὶ διαταγαὶ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν κατευθύνσεων, τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς καὶ τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων.

Εἰς τὰς προβλέψεις καὶ τὴν ἐτοιμασίαν προγραμμάτων νοεῖται καὶ ὁ προϋπολογισμός, ὁ ὁποῖος θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ γενικοῦ προγράμματος.

Διά τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος καὶ τὴν ἀνάπτυξιν ἐνιαίου πνεύματος, καλὸν εἶναι νὰ ζητῆται ἡ γνώμη τῶν ἀρμοδίων προϊσταμένων, ὅταν ἐτοιμάζεται τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ προγράμματος ποὺ τοὺς ἀφορᾷ.

‘Από καιρού εις καιρόν και ἐφ’ ὅσον θὰ ἐκπληροῦνται ὠρισμένοι ἐπιδιώξεις, θὰ τροποποιῶνται διάφοροι ὅροι, θὰ ἀλλάζουν αἱ συνθήκαι και θὰ δημιουργοῦνται νέαι καταστάσεις, πρέπει νὰ γίνεται ἀναθεώρησις, τροποποιήσις και προσαρμογὴ τῶν προγραμμάτων.

2. Ὁργανικὴ διάρθρωσις (ὄργανισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας)

Διὰ τὴν συστηματικὴν, θετικὴν, συντονισμένην και ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος και τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν και τῆς ἐν γένει ἀποστολῆς τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας, πρέπει νὰ καταρτισθῇ ἢ ἀνάλογος ὄργανικὴ διάρθρωσις, ὁ ὄργανισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκεῖ καθορίζονται και ἀναγράφονται αἱ διάφοροι ἀρμοδιότητες, περιγράφονται σαφῶς τὰ καθήκοντα, ἢ δικαιοδοσία, αἱ εὐθύναι και αἱ σχέσεις ἐκάστης ὄργανικῆς θέσεως, ὡστε νὰ ἀποφεύγεται ἢ ὑπὸ διαφόρων τμημάτων ἐκτέλεσις συναφῶν ἢ παραλλήλων καθηκόντων, ἢ σύγχυσις ἢ ἢ σύγκρουσις ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ τῶν διαφόρων τμημάτων ἢ μερῶν τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας.

Γίνεται κατανομὴ τῶν εὐθυνῶν πρὸς ἐπιτυχὴ διεύθυνσιν τῶν διαφόρων ἐνεργειῶν.

Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω περιγραφῆς τῶν καθηκόντων τῶν ἐκτελεστικῶν ὀργάνων, καθορίζονται τὰ καθήκοντα και αἱ εὐθύναι τῶν ἐπιτελικῶν ὀργάνων και τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν ἢ συμβουλίων.

Ἐπίσης ἀναφέρεται και ὁ τρόπος τῆς ὀργανώσεως, ἐὰν δηλαδὴ εἶναι κατ’ ἀντικείμενον, κατὰ διαδικασίαν ἢ ἐπάγγελμα, κατὰ κατηγορίαν ἐξυπηρετουμένων ἢ τέλος κατὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα. Καθορίζονται ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς προσώπων, τὰ προσόντα, αἱ ἱκανότητες και αἱ γνώσεις διὰ μίαν ἐκάστην τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων θέσεων.

Δίδεται κατὰλληλος ἐξουσιοδότησις (μεταβίβασις ἐξουσίας και ἀνάθεσις ἐξουσίας) ἐπιτρέπουσα τὴν λήψιν ἀποφάσεων εἰς κατώτερα κλιμάκια.

Λαμβάνεται φροντὶς ὅπως τὸ προσωπικὸν κατανοήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις και τὰς εὐθύναις ἐκάστης θέσεως.

Κάθε ὑπάλληλος θὰ γνωρίζῃ ποῖος εἶναι ὁ προϊστάμενός του, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ δίδῃ λόγον και θὰ ἀναφέρεται. Ὁ προϊστάμενος αὐτὸς θὰ εἶναι εἰς και μόνον.

Κάθε προϊστάμενος θὰ διευθύνῃ ἕνα ὠρισμένον ἀριθμὸν προσώπων, ἐντὸς ὠρισμένου χώρου και ὅσον τὸ δυνατόν πλησιέστερον πρὸς αὐτὸν ἐγκατεστημένων, ὡστε νὰ δύναται νὰ συντονίζῃ και νὰ διοικῇ ἀποτελεσματικῶς.

Τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα θὰ ἀνατίθενται εἰς κάθε ὑπάλληλον θὰ εἶναι συναφῆ και θὰ περιγράφονται λεπτομερῶς.

Θὰ καθορίζονται οἱ ἀρμόδιοι ὑπάλληλοι ἢ τὰ ὁμαδικὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα θὰ διενεργοῦν τὸν ἔλεγχον και τὰς ἐπιθεωρήσεις.

Φροντὶς θὰ λαμβάνεται ὡστε ἡ ὄργανικὴ διάρθρωσις αὐτὴ νὰ ἀναθεωρῆται, νὰ συγχρονίζετα και νὰ τροποποιήται ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἐκάστοτε ἀναγκῶν, ὡστε μὲ τὴν δημιουργίαν νέων ὀργάνων και νέων θέσεων νὰ ἀντιμετωπίζονται καταλλήλως νέαι καταστάσεις, νέαι ἀνάγκαι.

3. Διαδικασία και τρόπος ἐργασίας

“Ὀλη ἡ διαδικασία πρὸς διεκπεραίωσιν μιᾶς αἰτήσεως ἢ ἐνὸς ἐγγράφου, ὁ ροῦς τῆς ἐργασίας, ἢ μεταβίβασις τῶν ἐγγράφων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς γραφείου εἰς τὸ ἄλλο, αἱ διαφοροὶ ἐνεργεῖαι, ἢ ἐκτέλεσις τῆς ἐργασίας και ἡ ταχύτης διεκπεραιώσεως τῆς ἐργασίας, ὡς και ἡ κατανομὴ και ἡ ἀλληλουχία τῆς ἐργασίας, πρέπει νὰ καθορισθοῦν σαφῶς δι’ ὅλους τοὺς κλάδους μιᾶς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως, και νὰ γίνουν κατανοητα ἀπὸ τὸ προσωπικὸν και τοὺς συναλλασσομένους μὲ τὸ προσωπικὸν πολλίτας.

Ἐπίσης ὁ τρόπος τῆς ἀλληλογραφίας και τῆς συντάξεως ἐγγράφων, ἢ χρήσις

τῶν διαφόρων ἐντύπων, ἢ εἴσοδος τῶν, ἢ πρωτοκόλλησις τῶν, ἢ ἀποστολή τῶν εἰς τὸ ἀρχεῖον καὶ ἢ ταξινόμησις τῶν εἰς φακέλους.

Πρέπει νὰ ἐκδοθοῦν σχετικαὶ ὁδηγίαι καὶ νὰ ὑπάρχουν ἐγχειρίδια τὰ ὁποῖα θὰ καθορίζουν λεπτομερῶς τὰ ἀνωτέρω ὥστε νὰ ἐπέρχεται ταχύτης, ἀποτελεσματικότης καὶ οἰκονομία.

Θὰ ὑπάρχη ἓνα σύστημα, ἓνας τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ προσωπικὸν εἰς ὅλα τὰ κλιμάκια θὰ δύναται νὰ παρέχη τὰς γνώμας του καὶ τὰς ἰδέας του σχετικῶς μὲ τὴν βελτίωσιν τῆς διαδικασίας καὶ τῶν χρησιμοποιουμένων μεθόδων τῆς ἐργασίας, ὡς εὐρισκόμενον εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετ' αὐτῆς.

Ἀναθεώρησις, βελτίωσις καὶ ἀπλοποιήσις τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐν γένει διαδικασίας πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζεται συνεχῶς, ὥστε νὰ καταβάλλεται ὀλιγωτέρα προσπάθεια, ὀλιγώτερος κόπος, καὶ νὰ ἐπέρχονται καλύτερα ἀποτελέσματα, οἰκονομία χρόνου, προσωπικοῦ καὶ μέσων καὶ τέλος καλύτερα ἐξυπρήτησις τῶν πολιτῶν.

4. Κατάλληλον προσωπικὸν

Διὰ τὴν δυνήθη τὸ προσωπικὸν νὰ προσφέρῃ περισσότερα πρέπει νὰ εἶναι καταλλήλως ἐκπαιδευμένον καὶ τοποθετημένον ἀναλόγως τῶν ἐδικῶν γνώσεων, τεχνικῆς κατάρτισεως, κλίσεως, προτιμήσεως καὶ ἐπιδεξιότητός του, ὥστε νὰ ἐργάζεται μὲ εὐχαρίστησιν, ἐνδιαφέρον καὶ ἀποδοτικότητα.

Πρέπει νὰ ὑπάρχη ἓνα ὠρισμένον σχέδιον διὰ τὴν πρόσληψιν, τὴν ἐπιλογὴν, τὴν τοποθέτησιν καὶ τὴν προαγωγὴν τοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ τὴν πρόνοιαν ὑπὲρ αὐτοῦ. Νὰ ὑπάρχη ἐπίσης ἓνα ἰδιαίτερον σχέδιον ἢ τρόπος βελτιώσεως, ἀναπτύξεως καὶ ἐκπαιδύσεως τοῦ προσωπικοῦ εἰς ὅλα τὰ κλιμάκια καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐιδικὰς ἐργασίας ἢ ἀποστολάς.

Διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ καταρτισθοῦν καὶ νὰ ἐκπαιδευθοῦν καταλλήλως οἱ προϊστάμενοι εἰς τὰ ἐιδικὰ καθήκοντα τῶν.

Διὰ τὴν δύναται ἢ ἀνωτέρα διοικοῦσα ἀρχὴ νὰ ἀνακαλύπτῃ τοὺς καταλλήλους ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς διὰ θέσεις ἐποπτῶν, ἐπιστατῶν, προϊσταμένων καὶ ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, πρέπει νὰ ὀρισθῇ ἓνας ἐιδικὸς τρόπος, μία ὠρισμένη διαδικασία ἢ μέθοδος.

Διὰ τῆς ἐκπαιδύσεως καὶ τῆς ἐξειδικεύσεως τῶν ὑπαλλήλων, τῆς ἐξευρέσεως καὶ ἐκπαιδύσεως τῶν προϊσταμένων, τὸ προσωπικὸν θὰ ἀποδίδῃ, ἀνέτως, μεγαλύτεραν ἐργασίαν καὶ οὕτω θὰ ἐπέλθῃ οἰκονομία εἰς τὸ προσωπικόν, διὰ τῆς καταλλήλου χρησιμοποίησεως τοῦ ὑπάρχοντος καὶ τῆς προσλήψεως τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου προσωπικοῦ.

Διὰ τῆς καταλλήλου ἐκπαιδύσεως τοῦ προσωπικοῦ, οἱ προϊστάμενοι θὰ περιορισθοῦν εἰς τὴν λύσιν τῶν σπουδαιωτέρων μόνον προβλημάτων, θὰ κατανεμηθοῦν εὐθὺναι εἰς τὰ κατώτερα στελέχη καὶ θὰ μείνῃ χρόνος εἰς τοὺς προϊσταμένους νὰ σκεφθοῦν διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῶν ὄρων ἐργασίας, τὴν δικαίαν κατανομήν τῆς καὶ γενικῶς τὴν πρόβδον καὶ καλυτέρευσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας,

Πρέπει νὰ ληφθῇ φροντίς ὑποκινήσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἀνυψώσεως τοῦ ἠθικοῦ του, διὰ τῆς ἀναλύσεως εἰς αὐτὸ τῶν γενικῶν κατευθύνσεων καὶ τοῦ προγράμματος, διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς γνώμων καὶ πληροφοριῶν, τῆς ὑπευθύνου συμμετοχῆς του εἰς τὰ τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας, τῆς ἀναπτύξεως οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἄλλων κινήτρων, τῆς συνεχοῦς παρακολουθήσεως τῶν προβλημάτων του, ὡς καὶ τῆς κατατοπίσεώς του ἐπὶ τῆς παρούσης καταστάσεως καὶ τῆς ἐν γένει προόδου τῆς ἐργασίας. Ἐπίσης πρέπει νὰ παρακολουθῆται καὶ νὰ σημειοῦται ἢ ἐν γένει στάσις, γνώμη καὶ ἀντίδρασις τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῆς ἀκολουθουμένης πολιτικῆς καὶ τῶν ἐφαρμοζομένων μεθόδων καὶ διαδικασίας τῆς ἐργασίας. Τέλος, νὰ ὑπάρχη ἓνας τρόπος διὰ τοῦ ὁποῖου τὸ προσωπικόν, εἰς ὅλα τὰ κλιμάκια, νὰ δύναται νὰ ὑποβάλλῃ γνώμας, σκέψεις καὶ ὑποδείξεις, διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς διαδικασίας καὶ τῶν μεθόδων ἐργασίας.

5. Μέσα διευκολύνσεως τῆς ἐργασίας (κατάλληλοι συνθήκαι ἐργασίας καὶ ἐξοπλισμός)

Διὰ νὰ δύναται τὸ προσωπικὸν νὰ ἀποδίδῃ περισσότερον καὶ καλύτερον πρέπει νὰ εὐρίσκειται εἰς κατάλληλον περιβάλλον, νὰ ἐργάζεται ὑπὸ εὐνοϊκῆς συνθήκας καὶ νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του διάφορα καὶ κατάλληλα μέσα διευκολύνσεως τῆς ἐργασίας του.

Τὸ προσωπικὸν πρέπει νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τὸ κατάλληλον ὕλικόν, τοῦ καλύτερου τύπου καὶ εἰς ἀνάλογον ποσότητα. Νὰ γίνεται ἡ ἀρμόζουσα καὶ κατάλληλος χρῆσις τοῦ ὕλικου καὶ νὰ ἀποφεύγεται ἡ καταστροφή του. Δι' ἐκάστην ἐργασίαν νὰ ὑπάρχῃ τὸ σχετικὸν εἰδικὸν ἐργαλεῖον ἢ μέσον καὶ εἰς ἀνάλογον ποσότητα, θὰ προβλέπεται δὲ ἡ συντήρησις του καὶ ἡ ἔγκαιρος ἀνανέωσις του.

Νὰ ὑπάρχῃ ἕνα σύστημα ἐπικοινωνίας καὶ μέσων συνενοήσεως μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ, ἥτοι τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία, ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία καὶ ἀποστολὴ ἐγγράφων ἀπὸ γραφείου εἰς γραφεῖον, ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ πρὸς τὸ κοινὸν καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Ἐκτὸς τῆς χορηγήσεως καὶ χρήσεως τῶν ἐργαλείων καὶ λοιπῶν μέσων διευκολύνσεως τῆς ἐργασίας, ὅπως τραπεζῶν, καθισμάτων, ἀρχειοθηκῶν, γραφομηχανῶν κλπ. πρέπει νὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ τὴν δημιουργίαν καταλλήλου περιβάλλοντος καὶ εὐνοϊκῶν συνθηκῶν ἐργασίας, ὅπως ἡ κατάλληλος χρῆσις τοῦ χώρου καὶ ἡ ἐντὸς αὐτοῦ τοποθέτησις τῶν ἐργαζομένων, ὁ ἀνάλογος ἀριθμὸς τῶν εἰς ἕνα δωμάτιον ἢ αἰθουσῶν ἐργαζομένων, ὁ κατάλληλος φωτισμός, θέρμανσις, ἀερισμὸς καὶ ἡσυχία διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας, ἡ συγκέντρωσις τῶν ὁμοειδῶν ἐργασιῶν ἢ τῶν ἐχουσῶν συνάφειαν εἰς τὴν αὐτὴν αἰθουσῶν ἢ σειρὰν δωματίων ἢ τὸ αὐτὸ κτίριον, ἡ κατάλληλος τακτοποίησις καὶ ἡ ἐν γένει διαρρυθμίσις τῶν δωματίων ἐντὸς τοῦ κτιρίου εἰς τὰ διάφορα πατώματα ἀναλόγως τοῦ εἶδους τῆς ἐργασίας ἢ τῆς προσελεύσεως τοῦ κοινού.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρέπει νὰ γίνεται μελέτη καὶ ἐπιθεώρησις ὡς πρὸς τὴν καταλληλότητα καὶ ποσότητα τοῦ ὕλικου, καὶ πάσης φύσεως ἀναθεώρησις διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ὕλικου, τῶν μέσων, τῶν εὐνοϊκῶν συνθηκῶν ἐργασίας καὶ τῶν ἐν γένει διευκολύνσεων τῆς ἐργασίας.

6. Κριτήρια ἐργασίας (μέτρησις ἀποδόσεως)

Διὰ νὰ προοδεύσῃ καὶ ἐπιτύχῃ μία ἐπιχείρησις ἢ δημοσία ὑπηρεσία καὶ οἱ ὑπάλληλοί της νὰ ἀποδίδουν ἱκανοποιητικῶς, πρέπει νὰ γίνεται μέτρησις τῆς ἐργασίας, νὰ καθορισθοῦν ὀρισμένα κριτήρια ἐργασίας, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸς ὁ σχηματισμὸς κρίσεως ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως πρὸς τὰ θεσπισθέντα αὐτὰ κριτήρια.

Κριτήρια θὰ καθορισθοῦν δι' ὅλας τὰς ἐργασίας αἱ ὁποῖαι ἔχουν μίαν ὀρισμένην σημασίαν.

Τὰ κριτήρια αὐτὰ θὰ ἀφοροῦν τὴν ποσότητα, τὴν ποιότητα καὶ τὸν χρόνον, δηλαδὴ τὴν εἰς ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, μιᾶς ὥρας, μιᾶς ἡμέρας ἢ μιᾶς ἐβδομάδος, ἀπόδοσιν ὀρισμένης ποσότητος καὶ ὀρισμένης ποιότητος ἐργασίας.

Τὰ κριτήρια ταῦτα θὰ χρησιμεύσουν ὡς βᾶσις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ἀναγκαίου τῶν χώρου, ἐργαλείων, μέσων καὶ δαπάνης. Ἡ μέτρησις τῆς ἐργασίας ἐπὶ τῇ βᾶσει ἐνὸς κριτηρίου πρέπει νὰ γίνῃ καταληπτὴ ἀπὸ ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς προϊσταμένους. Ἡ μέτρησις αὕτη πρέπει νὰ συνδυασθῇ μὲ τὰς ἀνάγκας καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας, τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐργασίας, τὴν ἠθικὴν καὶ σωματικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων, καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὴν δυνατότητα τοῦ μέσου καὶ συνηθισμένου ἀνθρώπου.

7. Ἐξακρίβωσις ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων

Διὰ νὰ διαπιστωθῇ ἂν ἡ πρόοδος τῆς ἐργασίας ἔχῃ σχέσηιν μὲ τὰ καθορισθέντα ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὄρια καὶ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς, νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἐκτελε-

σθείσα εργασία και να γίνη γνωστός ο άκριβης αριθμός των στοιχείων της επιχειρήσεως ή της δημοσίας υπηρεσίας, ή παρούσα κατάστασις του προσωπικού, των κεφαλαίων, του μηχανικού έξοπλισμού και των λοιπών στοιχείων, πρέπει να γίνονται κατ' έτος; ή κατ' άλλα χρονικά διαστήματα, αναφοράι περιλαμβάνουσαι τά άνωτέρω ως και πάν έτερον στοιχείον άποδόσεως της εργασίας.

Αι διάφοροι αναφοράι θα συλλέγωνται πρὸς μελέτην και πρὸς σύνταξιν στατιστικῶν πινάκων ἐπὶ τῆς κινήσεως και τῶν σπουδαιότερων προβλημάτων τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Οἱ στατιστικοὶ πίνακες και τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα πρέπει νὰ δίδουν μίαν ἀνάλυσιν τῆς παρούσης καταστάσεως, και νὰ παραβάλλουν τὰ διάφορα στατιστικὰ στοιχεῖα μὲ τὴν παρούσαν κατάστασιν.

Τὰ συμπεράσματα τῆς στατιστικῆς αὐτῆς πρέπει νὰ παρουσιάζωνται μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀπλούτερα γλώσσαν, οἱ δὲ διάφοροι στατιστικοὶ πίνακες, σχεδιαγράμματα και κείμενα νὰ εἶναι εὐκόλοχρηστα και νὰ δεικνύουν τόσον τὰς ἐπιτεύξεις και προόδους ὅσον και τὰς τυχόν ὑπαρχούσας ἑλλείψεις.

Διὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ συλλογὴ τῶν ἀπαραίτητων πληροφοριῶν και ἀναφορῶν, ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχειρήσις ἢ ἡ δημοσία ὑπηρεσία πρέπει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ἐνεργῆ ἐπιθεωρήσεις και διοικητικὰς ἐρεῦνας ἐπὶ τῶν μεθόδων εργασίας, τῆς διαδικασίας και τῶν διαφόρων ἐφαρμογῶν και ἐκτελέσεως τῆς εργασίας εἰς τὰς κυριωτέρας και σημαντικώτερας φάσεις και τμήματα τῆς εργασίας, ὥστε ἡ ἀνωτέρα προϊστάμενη ἀρχὴ νὰ εἶναι ἐνήμερος, διὰ νὰ προβαίη εἰς τὰς καταλλήλους μεταρρυθμίσεις, συμπληρώσεις και προσαρμογὰς τῶν γενικῶν κατευθύνσεων και ἐπιδιώξεων, τῆς διοικητικῆς διαρθρώσεως, τῶν διαφόρων μεθόδων και διαδικασιῶν, και τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων.

8. Δημόσιαι σχέσεις

Διὰ νὰ ἐξυπηρετηθῆ καλύτερον τὸ κοινόν, πρέπει νὰ γνωρίζη τὴν φύσιν και τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας, τὸ εἶδος τῆς εργασίας, τὴν ἰδιαιτέραν ἀποστολὴν και τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς, τὰς διαφόρους διαδικασίας, μεθόδους και ἀρμοδιότητας, τὰς δαπάνας ὡς και τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα μιᾶς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐφ' ὧν τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων μία δημοσία ὑπηρεσία ἢ μία ἰδιωτικὴ ἐπιχειρήσις πρέπει, διὰ μιᾶς ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας δημοσίων σχέσεων, νὰ παρέχη τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας πρὸς τοὺς πελάτας τῆς, τὰς ἄλλας ὁμοειδεῖς ὑπηρεσίας ἢ ἐπιχειρήσεις, τοὺς κρατικοὺς λειτουργοὺς, τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, τὸ προσωπικόν τῆς, τὸν τύπον και τὸ κοινὸν ἐν γένει.

Αἱ πληροφορίες τὰς ὁποίας θὰ παρέχη, δύνανται νὰ δίδωνται ὑπὸ μορφήν ἐτήσιου ἀπολογισμοῦ ἢ ἐπετηρίδος, δι' ἐκδόσεως φυλλαδίων, βιβλίων ἢ ἄλλων δημοσιευμάτων, δι' ἀνακοινώσεων εἰς τὰς ἐφημερίδας, τὸ ραδιόφωνον ἢ τὸν κινηματογράφον, δι' ἐκθέσεων, ἐπιδείξεων, ἐορτῶν, ὁμιλιῶν, διαλέξεων, φωτογραφιῶν, κινηματογραφικῶν ταινιῶν, προσωπικῶν ἐπισκέψεων και ἐπαφῶν, ὡς και διὰ τῆς λειτουργίας ἑνὸς γραφείου πληροφοριῶν.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη δημοσίων σχέσεων, διὰ νὰ ἐξακριβῶνῃ τὰς διαθέσεις, τὰς προτιμήσεις και τὴν ἐν γένει στάσιν και ἀντίδρασιν τοῦ κοινοῦ, τῶν πελατῶν και ὧν τῶν ἄνω ἀναφερομένων παραγόντων, θὰ δέχεται διαφόρους ὑποδείξεις, συστάσεις, γνώμας, ἰδέας και παράπονα, και θὰ διεξάγη διαφόρους εἰδικὰς ἐρεῦνας και βολιδοσκοπήσεις τῆς κοινῆς γνώμης.

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ

Εἰς μίαν μεγάλην ἐπιχειρήσιν ἢ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ὁ ἀσκῶν τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν δὲν ἔχει πάντοτε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ ἀντεπεξέρχεται εἰς ὅλην τὴν

έργασίαν ἢ ὅποια ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἄνω περιγραφομένων εἰδικῶν καθηκόντων. Ὡς ἐκ τούτου ἀναθέτει τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν μερικῶν ἐκ τῶν ὡς ἄνω καθηκόντων εἰς εἰδικὰ κατάλληλα ὄργανα.

Ἐν ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων τὸν εἶναι νὰ ὀρίσῃ δύο ἀμέσους βοηθοὺς ἢ ἀναπληρωτάς, τὸν ἓνα ἐκτελεστικὸν καὶ τὸν ἄλλον ἐπιτελικόν.

Ὁ ἐκτελεστικὸς βοηθὸς ἢ ἀναπληρωτὴς θὰ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐκτελεστικῶν ὀργάνων, τὰ ὅποια, καθ' ὄλην τὴν σειρὰν τῆς ἱεραρχίας, ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ διεκπεραίωσιν τῆς ἐργασίας, τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος καὶ τῆς ἐν γένει ἀποστολῆς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως. Ὁ δὲ ἐπιτελικὸς θὰ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐπιτελικῶν ὑπηρεσιῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὸν καταρτισμὸν σχεδίων καὶ προγραμμάτων, τὸν καθορισμὸν τῶν γενικῶν κατευθύνσεων (πολιτικῆς), τῆς διαδικασίας, τῆς ὀργανικῆς διαρθρώσεως καὶ τῶν καταλλήλων συνθηκῶν ἐργασίας, τὴν ἐξακρίβωσιν ἀποτελεσμάτων καὶ τὴν παροχὴν συμβουλῶν καὶ ὑποδείξεων εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὸ ὑπόλοιπον προσωπικόν.

Αἱ ἐπιτελικάι αὐταὶ ὑπηρεσίαι εἶναι :

- 1) Τὸ Γραφεῖον τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου.
- 2) » » » Οἰκονομικοῦ Συμβούλου ἢ Προϋπολογισμοῦ.
- 3) » » » Προσωπικοῦ καὶ Διοικήσεως.
- 4) » » » Ὑλικῶν καὶ Προμηθειῶν.
- 5) » » » Δημοσιῶν Σχέσεων (Πληροφοριῶν).
- 6) » » » Ὀργανώσεως καὶ μεθόδων.

Αἱ ἐπιτελικάι ὑπηρεσίαι δὲν διευθύνουν οὔτε ἐκτελοῦν ἀλλὰ εἶναι βοηθητικὸν καὶ συμβουλευτικὸν ὄργανον τοῦ ἀσκοῦντος τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν, ὅστις πρέπει νὰ ἔχη τὴν τελευταίαν ἀποφασιστικὴν λέξιν ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Κάθε δημοσία ὑπηρεσία ἢ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις, ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει καὶ τῆς φύσεως τῶν σκοπῶν τῆς, πρέπει νὰ διαθέτῃ ἓνα σχέδιον διοικητικῆς ὀργανώσεως.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου αὐτοῦ θὰ ἀνατεθῇ εἰς πρόσωπα μὲ ἀντικειμενικότητα καὶ εὐθυκρίσιαν, τὰ ὅποια θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀναλύουν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα καὶ γεγονότα, νὰ προτείνουν τὰς ἀρμόζουσας λύσεις καὶ νὰ καταρτίζουν τὴν ὄργανωσιν ἀπροσώπως, ἔχοντες ὑπ' ὄψει, κυρίως, τὰς διαφόρους λειτουργίας ποῦ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν καὶ δευτερευόντως μόνον τὸ τυχὸν διαθέσιμον προσωπικόν. Ἐκ παραλλήλου, ὅμως, δι' ἐκάστην ὀργανωτικὴν προσαρμογὴν, μεταβολὴν ἢ βελτίωσιν, δὲν πρέπει νὰ παραβλέπεται ὁ ἀνθρώπινος παράγων, τὰ δεδομένα τοῦ περιβάλλοντος καὶ αἱ πιθαναὶ ἀντιδράσεις αὐτῶν, διότι σὺνηθες φαινόμενον εἶναι ἡ δυσπιστία πρὸς κάθε τι τὸ νέον καὶ ἡ προσήλωσις πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε κρατοῦντα.

Διὰ νὰ λειτουργῇ μία ὑπηρεσία ἢ ἐπιχείρησις ἀποτελεσματικῶς καὶ μὲ τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν οἰκονομίαν χρημάτων, μέσων καὶ χρόνου, τὸ δὲ προσωπικὸν νὰ ἐπιτυγχάνῃ τὴν μεγαλύτεραν ποσοτικὴν καὶ ποιοτικὴν ἀπόδοσιν μὲ τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν ἄνεσιν, καὶ γενικῶς, διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν ὑπὸ καλυτέρους ὁρους οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐπιχειρήσεως, δεόν νὰ μελετηθοῦν καὶ νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶν καθηκόντων τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως ὅσα τυχὸν ἔχουν παραμεληθῆ ἢ δὲν ἐφαρμόζονται, διότι ἀναμφιβόλως μερικὰ ἐξ αὐτῶν θὰ ἐφαρμόζονται καὶ θὰ ἔχουν ἀναπτυχθῆ ἀναλόγως. Ἡ ἐργασία αὕτη δύναται νὰ ὑποβοηθηθῇ ἀπὸ τὸ καθιερωθῆν εἰς τοὺς πλέον συγχρονισμένους ὀργανισμοὺς, δημοσίους καὶ ἰδιωτικούς, «Γραφεῖον ὀργανώσεως καὶ μεθόδων», ἔργον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ παροχὴ συμβουλῶν καὶ ὑποδείξεων εἰς τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν καὶ τὰ ἄλλα κατώτερα κλιμάκια ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων καὶ προβλημάτων τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ Α. Σ. Β. Σ. κ. Σ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ ΚΑΙ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψίν του εἰς Κύπρον καὶ Αἴγυπτον, ὁ καθηγητὴς κ. Σωτ. Ἀγαπητίδης ἐπετέλεσε διπλοῦν ἔργον: Ἀφ' ἑνὸς ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου νὰ μελετήσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκεῖ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου προέβη εἰς διαφώτισιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Κύπρου ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς προσπαθείας.

Τοῦ πρώτου ἔργου του ἐπεράτωσε τὸ πρῶτον στάδιον, ὑποβαλὼν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου προμελέτην περιλαμβανούσαν διαπιστώσεις καὶ προτάσεις, ὑποδείξας μέτρα διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν σημερινῶν ἀσημάντων προσόδων τῆς τεραστίας κτηματικῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἐπ' ὠφελείᾳ ἐθνικῆ, οἰκονομικῆ καὶ κοινωνικῆ.

Τὸ δεύτερον ἔργον του, τῆς οἰκονομικῆς διαφώτισεως, ὑπῆρξεν ὡσαύτως σημαντικόν. Οὕτω, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ «Αἰσχύλου Ἀρίωνος», προσκλήσει τοῦ Συλλόγου «Πτολεμαῖος», ἔδωσε, τὴν 27ην Δεκεμβρίου 1951, ἐνώπιον τῶν ἐκεῖ ἐπισημῶν Ἑλλήνων καὶ πυκνοῦ ἀκροατηρίου, διάλεξιν με θέμα: «τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας». Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὁμιλίας αὐτῆς, ἀπένευμεν εἰς τὸν κ. Ἀγαπητὴν τὸ παράσημον τοῦ Ἀγ. Μάρκου.

Εἰς τὸ Κάιρον ἔδωσε συνεντεύξεις εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐφημερίδα «Φῶς» ἐπὶ τοῦ προγράμματος «Πρόνοια Ἑργασία»—τὸ ὅποιον, ὡς γνωστόν, ἀπετέλεσε πρὸ διμήνου ἀντικείμενον ἐνδιαφερούσης ἀνακοινώσεώς του εἰς τὴν ἑλληνικὴν Ἑταιρίαν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν—καὶ εἰς τὴν γαλλόφωνον ἐφημερίδα «Progrès Egyptien» ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν προσπαθειῶν πρὸς οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ αὐξήσιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Εἰς τὴν Κύπρον, προσκλήσει τοῦ ἑλληνικοῦ πνευματικοῦ Ὁμίλου Λευκωσίας, ἔδωσε, τὴν 17ην Ἰανουαρίου, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, διάλεξιν, με θέμα: «Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας», ἐνώπιον τῶν ἐκκλησιαστικῶν, τῶν προξενικῶν, τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου. Ὁ κ. Ἀγαπητίδης ἀνέλυσε τὰς ἐπιτυχεῖς προσπαθείας διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος, τὰς ποσοτικῆς καὶ ποιοτικῆς φύσεως ἐπιτεύξεις καὶ τὰς δυνατότητας βιομηχανικοῦ μέλλοντος τῆς χώρας: Ἡ διάλεξις αὐτή, ἀνάλογον τῆς ὁποίας ἔκαμε τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ὁ κ. Ἀγαπητίδης εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἐχαρακτήρισθῃ ὡς κήρυγμα αἰσιοδοξίας διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας. Αἱ ἑλληνικαὶ προσπάθειαι καὶ ἐπιτεύξεις εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα προεβλήθησαν ὡς φωτεινὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν ἐκ μέρους τοῦ κυπριακοῦ κεφαλαίου διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν εὐρυτάτων δυνατοτήτων τῆς φυσικῆς παραγωγῆς τῆς μεγαλονήσου, ὡς ἐτόνισεν ὁ παρεμβὰς εἰς τὴν ἐπακολουθήσασαν συζήτησιν Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Κύπρου, κ. Γ. Γκαράνης. Ἐδόθη, τέλος, ἡ εὐκαιρία καὶ ἐξαρθῆ καὶ τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ὡς φυτωρίου διοικητικο-οἰκονομικῶν στελεχῶν τῶν βιομηχανιῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν ὡς ἀξιολόγου παράγοντος διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν.

Ἐξ ἄλλου, εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Λευκωσίας «Ἐλευθερία», ἐδημοσιεύθησαν ἀπαντήσεις τοῦ κ. Ἀγαπητίδου εἰς ἐρωτήματα σχετικὰ μετὰ τὸ ἰσοζύγιον καὶ τὴν παραγωγὴν τῆς Ἑλλάδος. Τέλος, ἀνταποκρινόμενος εἰς σχετικὴν πρόσκλησιν τῆς Ἐθναρχίας Κύπρου, ὁ κ. Ἀγαπητίδης ἔγραψε διὰ τὸ τεύχος τοῦ Φεβρουαρίου 1952 τοῦ ἐπισήμου ὄργανου τῆς Ἐθναρχίας «Ἑλληνικὴ Κύπρος» ἄρθρον του ἐπὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Κύπρου, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐδημοσίευσαν ὀλοκλήρως τὰς ὁμιλίας του ἢ περιλήψεις αὐτῶν καὶ τὰς συνεντεύξεις του, ἔγραψαν λίαν κολακευτικὰ σχόλια διὰ τὸν χειρισμὸν τῶν θεμάτων ἐκ μέρους τοῦ κ. Ἀγαπητίδου καὶ τὸν εὐμενῆ ἀντίκτυπον των εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἕξω Ἑλληνισμοῦ.